

Klasifikacija lokalnih ekstremov para torzijsko sklopjenih matematičnih nihal

Martin Ulaga

FMF, 2015-06-12

Klasifikacija

Osišči dveh matematičnih nihal povezuje žička, ki se torzijsko deformira in deluje z navorom. Zapišemo potencial in kinetično energijo sistema:

$$T = \frac{1}{2} m l^2 (\dot{\phi}_1^2 + \dot{\phi}_2^2)$$

$$V = -mgl(\cos \phi_1 + \cos \phi_2) + \frac{1}{2} mgl\alpha(\phi_1 - \phi_2)^2$$

Pogoj za stacionarne točke je:

$$\frac{\partial V}{\partial \phi_i} = 0, \quad i = 1, 2$$

Za vsako vrednost indeksa dobimo eno enačbo, skupaj dve.

$$\frac{\partial V}{\partial \phi_1} = mgl(\sin \phi_1 + \alpha(\phi_1 - \phi_2)) = 0, \quad (1)$$

$$\frac{\partial V}{\partial \phi_2} = mgl(\sin \phi_2 - \alpha(\phi_1 - \phi_2)) = 0, \quad (2)$$

Če enačbi (1) in (2) seštejemo, dobimo prvi pogoj:

$$\sin \phi_1 + \sin \phi_2 = 0, \quad (1) + (2)$$

Iz tega dobimo dve rešitvi:

$$\phi_1 = -\phi_2 + 2\pi n, \quad n \in N, \quad (a)$$

$$\phi_1 = \pi + \phi_2 + 2\pi n, \quad n \in N, \quad (b)$$

Če (1) in (2) odštejemo, dobimo:

$$\sin \phi_1 - \sin \phi_2 + 2\alpha(\phi_1 - \phi_2) = 0, \quad (1) - (2)$$

Prva rešitev je simetričen zasuk nihaj, druga pa predstavlja rešitve, kjer nihali oklepata kot π . Rešitev je lahko v splošnem različno mnogo, vendar bodo zaradi vzmeti realizirane samo nekatere. Očitno rešitev $\phi_1 = \phi_2 = 0$ smo obdelali na vajah. Obstajajo še druge stacionarne točke. Osredotočil se bom samo na tiste, kjer je $n = 0$.

Rešitev (b) je samo ena. Nastopi, ko navor žičke uravnovesi navor sile teže. Pri katerem kotu nastopi, je odvisno samo od konstante α . Če vzmeti ni, je to navpična lega. Rešitev (b) vstavimo v (1)-(2).

$$2 \sin \phi_1 = -2\alpha\pi$$

Ali gre za stabilno ali labilno lego, ugotovimo iz **Hessove matrike** (matrike drugih odvodov), ki je oblike

$$Hess(V) = \begin{bmatrix} \frac{\partial^2 V}{\partial \phi_1^2} & \frac{\partial^2 V}{\partial \phi_1 \partial \phi_2} \\ \frac{\partial^2 V}{\partial \phi_1 \partial \phi_2} & \frac{\partial^2 V}{\partial \phi_2^2} \end{bmatrix} = mgl \begin{bmatrix} \cos \phi_1 + \alpha & -\alpha \\ -\alpha & \cos \phi_2 + \alpha \end{bmatrix}$$

Točka je maksimum, če sta obe lastni vrednosti negativni, in minimum, če sta pozitivni. Vstavimo pogoj (b):

$$Hess_b = mgl \begin{bmatrix} \cos \phi + \alpha & -\alpha \\ -\alpha & \cos(\phi - \pi) + \alpha \end{bmatrix}$$

$$\lambda_{1,2} = \alpha \pm \frac{\sqrt{2\alpha^2 + 1 - \cos \phi}}{\sqrt{2}}$$

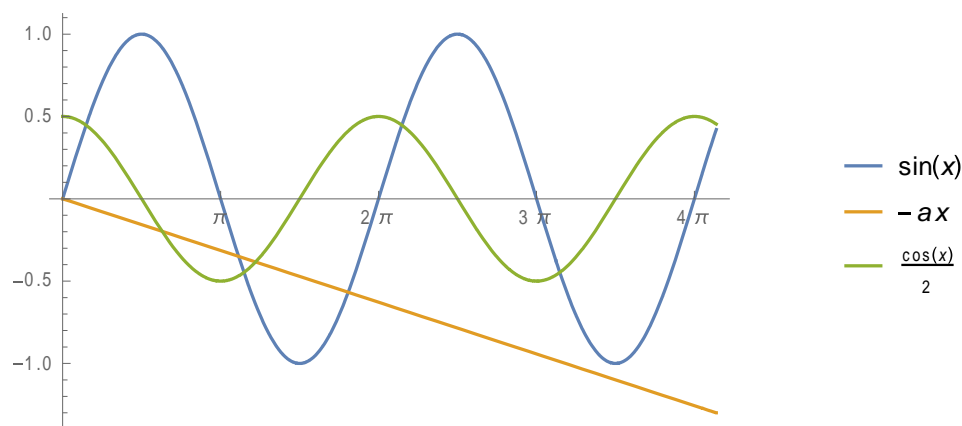
Lastni vrednosti sta različno predznačeni, ker je $1 - \cos \phi$ med 0 in 2, torej je drugi člen vedno večji od prvega po absolutni vrednosti. Rešitev (b) torej ne predstavlja stabilne lege.

Rešitev (a) vstavimo v potencial V. Iz pogoja za ekstrem sledi:

$$\sin \phi = -\alpha\phi$$

To so vse stacionarne točke. Na grafu sta narisani obe strani dobljenega pogoja za izbiro $a=0.1$.

Presečišča grafov so stacionarne točke. Označen je še $\frac{1}{2} \cos \phi$ (glej naslednjo stran).

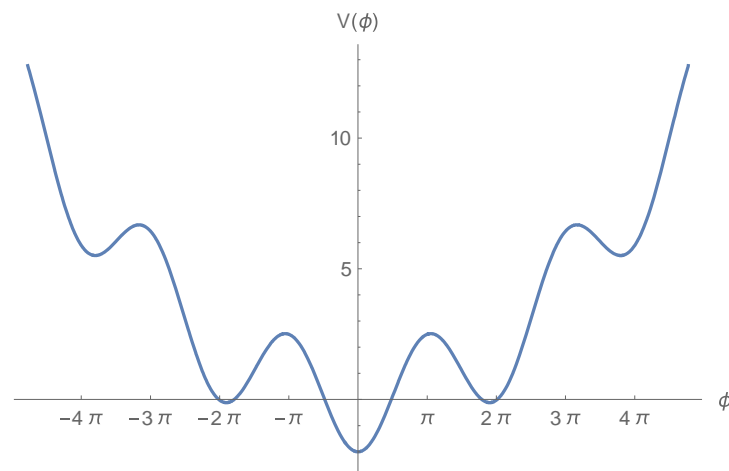
Hessova matrika je v tem primeru:

$$Hess_a = \begin{bmatrix} \cos \phi + \alpha & -\alpha \\ -\alpha & \cos \phi + \alpha \end{bmatrix}$$

$$\lambda_{1,2} = \cos \phi + \alpha \pm \alpha$$

Lastni vrednosti sta enako predznačeni, če je $\cos \phi < -2\alpha$ (maksimum) ali $\cos \phi > 0$ (minimum). V tem primeru dobimo za nek ϕ minimum in nek drug ϕ maksimum. Iz grafa na prejšnji strani je možno razbrati, da gre za maksimum pri manjšem kotu in minimum pri večjem. Ti rešitvi se vidita tudi na grafu potenciala. Spet je $a=0.1$.

$$V(\phi) = mgl(\alpha\phi^2 - 2 \cos \phi)$$

Majhna nihanja okoli rešitve (a)

Označimo

$$\phi_1 = \phi + \epsilon$$

$$\phi_2 = -\phi + \delta$$

Vstavimo v Lagrangeovo funkcijo $L=T-V$ in razvijemo za $\epsilon, \delta \ll 1$. $\phi = konst.$

$$L = \frac{1}{2}ml^2(\dot{\epsilon}^2 + \dot{\delta}^2) + mgl \left[\cos \phi \left\{ 2 - \frac{1}{2}\epsilon^2 - \frac{1}{2}\delta^2 \right\} - \sin \phi(\epsilon - \delta) + \alpha \left\{ 2\phi^2 + \phi(\epsilon - \delta) + \frac{1}{2}(\epsilon - \delta)^2 \right\} \right]$$

Rešimo Lagrange-Eulerjevi enačbi za ϵ in δ . Pišemo $\Omega^2 = \frac{g}{l}$

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right) - \frac{\partial L}{\partial q_i} = 0, \quad i = 1, 2$$

$$\ddot{\epsilon} + \Omega^2 (\cos \phi + \alpha) \epsilon - \Omega^2 \alpha \delta = -\Omega^2 (\sin \phi + \alpha \phi)$$

$$\ddot{\delta} + \Omega^2 (\cos \phi + \alpha) \delta - \Omega^2 \alpha \epsilon = -\Omega^2 (\sin \phi + \alpha \phi)$$

Ker smo v ekstremu, za katerega je pogoj $\sin \phi = -\alpha \phi$, je desna stran enaka 0.

Pišemo $\psi = (\epsilon, \delta)$, $\psi = \vec{a} e^{i\omega t}$. Dobimo homogen sistem.

$$\Omega^2 \begin{pmatrix} \cos \phi + \alpha & -\alpha \\ -\alpha & \cos \phi + \alpha \end{pmatrix} \psi - \omega^2 \psi = 0$$

Rešitev je

$$(\omega^2)_{1,2} = \Omega^2 (\cos \phi + \alpha \pm \alpha)$$

Ta rešitev preide v znano rešitev okoli globalnega minimuma, če vstavimo $\phi = 0$.